

sosialurintelf. 14720—11820
box 76, 3800 Tórshavn

Utgevari: p.f. sosialurin
Fyrstastjóri: Tórfinn Smith
Bládstjóri: Vilhelm Johannesen (abyrgd)
Bládmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Felagsatsókn móti tí almenna

»Nei, gerið ikki lock-out 1. desember, men standi saman og gerið 1. desember til dagin, har øll vinnufelgini í felag kunngera landsins leiðslu, hvørji tey eru, sum halda samfelagshjólunum gangandi.

ETTA ER niðurstøðan í eini áheitan, sum Norðoya Framburðs- og fiski-vinnufelag á fundi 3. november hevur samtykt at senda til øll vinnufeløg í landinum. Endamálið er týðuligt. Nú skulu øll feløgini, til dømis fiskimenn og reiðarar, arbeiðarar og arbeiðsgevarar saman við fleiri øðrum, standa saman í eini felagsatsókn móti tí almenna.

HVÍ IKKI heldur taka hendur saman við tí almenna og finna fram til, hvussu ágóðin av framleiðsluni kann býttast øðrvísi, soleiðis at vinnan veruliga fær tað, sum henni tilkemur og tað, sum hon má hava, fyri at fáa endarnar at røkka saman?

HVUSSU stóran vinning hava til dømis bankarnir, Fiskasølan, oljufelgini, umvælingarverkstøðini, teir, sum selja fiskireiðskap, proviant og aðra skipaútgærð? Er tað rætt, at krevja landsins leiðslu eftir meira peningi, sum einans kann verða tikin frá skattgjaldarunum, uttan fyrst at kanna, um teir, sum dagliga hava viðurskipti við vinnuna, hava rímligan ella órímligan vinning?

OG TÁ IÐ sagt verður, at vinnufelgini í felag skulu kunngera landsins leiðslu, hvørji tey eru, sum halda samfelagshjólunum gangandi, so liggur í hesum, at tað eru ikki vit øll, sum halda hesum hjólum í gongd. Áhugavert hevði verið at fingið nærri definerað, hvørji tey eru, sum ikki eru við til at halda hjólunum gangandi.

ERU TAÐ krambúðargenturnar, vaskikonurnar, húsmøðurnar, sjúkrasysturnar, teir sum byggja hús, gøtusópararnir, ella teir, sum fara upp á nátt at arbeiða við kavarudding ella hvørjir? Vit halda í hvussu er, at øll gera sítt til at halda samfelagshjólunum gangandi.

Fyri stuttum høvdu skúlaráðgevarin og ein skúla-leiðari áhugaverdar greinir um brekað børn í føroyskum skúlum. Eftir hesum at døma — ja, so var tað bara at fara í kommunuskúlarnar við brekaðum børnum — eg veit ikki, hvat hesir menn hugsa fyri sær, tí enn kanst tú bert koma inn í ein skúla í Føroyum, sum er bygdur fyri brekað í rullistóli og tað er Skúlin á Trøðni.

Tað er ikki rætt, sum skúlaráðgevarin sigur, at Eysturskúlin er bygdur fyri brekað.

Ein skúli, ið er bygdur í ymiskum nívæum og við so nógvum trappum sum Eysturskúlin, smølum hurðum og WC so trøng, at tað er ómøguligt fyri ein, ið er bundin til rullistól, at koma innar, fyri so ikki at tala um umhvørvið, sum heldur ikki er planlagt fyri rullistól. Hetta

byggjari, sum er tað nýggjasta, vit hava innan fyri skúlabyggjari, lukar ikki tær treytir og lógir, sum komu í gildi í Danmark í 1972 fyri alment byggjari incl. skúlabyggjari (men denne lov gælder ikki for Færøerne). So leingi vit ikki hava hesar lógir í Føroyum, so leingi acceptera vit ikki tær brekaðu í rullistóli, í samfelagnum, sum annars er teirra rættur. Tí menn, ið standa aftanfyrir hetta byggjari, vilja ikki gera hetta fyri brekað við umberingum um ein meir-kostnað.

Hvat viðvikur undirvising av brekaðum í einum kommunuskúla við einum klassakvotienti uppá 27, kann eg ikki siggja, hvussu ein lærari kann maktta eitt ella fleiri brekað. Sjálvt við stuðuls-pædagogi fulla tíð, so eru tað onnur lið, ið brekað

krevja, so sum dagliga fysiurgiska viðgerð, orthopædiskar læknar, o.a. Eg dugi ikki at siggja, at hetta blivur gjørt í einum kommunuskúla, tá ið ein spessalskúli ikki kann maktta at geva øllum børnum ta viðgerð, tey hava krav uppá. Men tað hevur altíð verið ein gamal føroyskur siður at senda tey minni mentu av landinum.

Sum støðan er í Føroyum í dag, nýðast vit at senda okkara fysiskt brekaða barn í serskúla ella senda tað av landinum — um vit foreldur falla frá, hvør stovnur her á landi tekur sær av hesum barni? Evnaveikaforsøgt? (barn-ið er ikki evnaveikt). Ellisheim? Kanska sosialmálaráðharrin kundi svara mær her í blaðnum til orientering fyri onnur foreldur í somu støðu.

Okkara brekaðu børn kunnu ikki vera prova-

klútar í kommunuskúlanum í dag, so leingi onki er gjørt fyri at móttaka teimum.

Manssamfelagið Føroyar við prestiguskúla-byggjari, risainnflutningi av bilum, spiritusi, tubakki, hevur ikki ráð at planleggja samfelagið, so at tey brekaðu kunnu liva eitt so normalt liv sum møguligt, sum er teirra menniskjarættur.

Arngrød Joensen

tjak og meningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brovini.

EITT SINDUR UM BYGDAMENNING OG SEV — OG LÆKNAN ELIESAR ARGE

Klokkan er trý korter í niggju á kvøldi. Vit sita her í bólamyrkri í Sandoyinni, sum vit hava sitið so mangan nú í longri tíð, av tí at streymurin frá SEV svikur.

Tí mugu vit koma at hugsa, um tað ikki høvdu verið hyggjuráðini hjá hesum felag at borið so í bandi — meðan tíð er — at fingið eitt eykaverk sett

upp her í oynni, ið samstundis kundi sligið til, tá stóra SEV svikur.

Samstundis leitar hugurin til læknan Eliesar Arge, ið meinar, at tað er meira umráðandi at fjasast við tvey nær sagt ónyttug hús norður í Havnini, enn beinanvegin í stundini at geva telefonstjóranum dugna við at seta eina støð upp, har

hesi gomlu hús standa, so likindi kunnu vera fyri okkum og allar føroyingar at fáa boð frá okkum, til dømis til lækna ella, um reyði hani hevur galið.

Museum er gott, men vit og læknan Eliesar Arge & Co., mugu ansa væl eftir, at vit ikki gerast til eitt livandi museum, so bæði Tórshavnar býur og allar Føroyar sovna í hesum

hjálarloysi.

Tí halda vit, at hatta mænið við Sloans húsum og Heinesens húsum má halda uppat í stundini, støðin byggjast nú. Har er ikki tíð at biða ein einasta dag.

Hon kann væl byggjast so, at útsjónin ikki misprýðir.

Sandoyingur

LÍTLIR Í VAVI

Henda viðmerking varð send Dimmalætting 7/11-79, við bøn um upptøku, men sær ikki út til at fáa innivist har, so eg fari at

heita á tykkum um upptøku.

Viðmerking til greinina: Umhvørvismálaráðharrin heldur fram við dálking.

Smøguskitur er hann í ólukkumáta, hann ið einki veit sær til ráðar at taka enn at kasta við runublokum eftir móttøðumanni

sínum.

Lítlir eru tit báðir í vavi, harra blaðstjóri og tíðindamaður tygara!

Jógvan við Á

DAGBLAÐSLYGNIN EIGUR IKKI HEIMARÆTT Í EINUM POLITISKUM SAMARBEIÐI

Einaferð Danbjørg sáli av tingsins røðarapalli skuldi reka aftur nøkur fólka-floksósnannindi, bað hann formannin um loyvi at citera úr Dagblaðnum. Tá Danbjørg er liðugur at citera, svarar Knút Wang

sáli úr salinum: »Tað er lygn«. Danbjørg lesur um aftur og Knút Wang røpar aftur: »Hatta er lygn«. »Jú-men, er tað ikki tað, eg altíð havi sagt«, sigur Danbjørg, »at tað, sum stendur í Dagblaðnum, er

lygn«. Tað eru nú mong ár síðan henda hending fór fram í tinginum. Bæði Danbjørg og Knút hava lagt frá sær med alla. Nýggir menn og nýggir siðir hava tikið sess teirra undanfarnu. Í sessin hjá

Knút Wang sála setti fólkaflakkurin ein mann Óli Breckmann nevndur av navni. Hesin Óli er sambært tí, ið blaðini vita at siga frá, hálvur akademikari, hálvur stu-

Framhald á síðu 8